

Mara azzal jött haza a színházból
nem bírja tovább
akkor már évek óta azon voltam

eltünjünk innen
el tudjuk felejtetni
mi volt öt
hat évig
a csalódásokat
a félsikereket
a körülmetéléseket
az újrakezdésben reménykedtem
meghatározhatatlan ~~volt~~
körüljárhatatlan még ebben a formájában is
minden csak nem egzakt
mégis bizonyos ~~xx~~
hog nem itt
csak egy nagyon távoli országban lehet
ahol minden
a halottak ~~xxkannak~~
a temetők az utak ~~xxjárdák~~ az erdők a házak
a járdák az emberek
csak mi vagyunk ugyanazok
tehát nem magunk elől futunk

hónapok óta fáradoztam
már bele
hallgatni magam
amit Mara verklizett
neki itt jó
ő itt született
és itt van otthon
meg ez a hazája és őt itt (~~megbeesülik~~ +A
Xami megint nem igazX

már belefáradtam
már kezdtem magam jól érezni
a madár is szarral veri be a fészket
raktam magamnak vesszőből sárból kosarat
kiabálhat az ember föld
hazai föld itt jó neked

ezért lepett meg hogy egyik januári napon
inkább egy márciusinak beillett olyan szürkék
naposak voltak ezek a hetek
teljes mértékben március
akkor Mara hazaállított (hogy ő már nem bírja
tovább

csöndben dolgozom munkád zaja hallatszík
s valószínűleg te is a munkám zaját hallod
meghúzok egy vonalat s te a recsegést hallgatod
széttörsz egy spagetti szálát én
konzekvenciát vonok le belőle

aztán megnyugszunk mindketten
s aludni tudunk egész másnap reggelig

hog

hog
valahogy
és

vagy

mondom
mely
volt

és
számomra
lehet

más

~~a hazai~~
minden

és
untam
meg
hog
és
ami nem igaz
itt
~~megbecsülik~~
sít

ahogy
úgy
melyből ki
föld

mely
és
számomra
és

egy egész

a lavinát egy színházi dolog indította el
mely talán jelentéktelen ma se tudom mi
s talán ő se emlékezik
csak azt tudom ezzel haza jött (nincs tovább
és ezt tudomásul kellett venni
és a következő pillanatban már azon törni
a fejem mikor és hogyan és mivel

vele máskor is előfordult (ak) ilyen
sértések sértődések örök haragok
~~melyek~~ aztán tartottak jó ideig
néhány megalázás pár dicséret
és a kritikusok de valahogy mindig
mindenből talpra állt soha nem tudta
elengedni magát egy állandó trapez mutatvány
volt az élete ~~melyben~~ néhány ember volt a fogó
akik aztán állandón változtak
de ő maradt a mutatvánnyal
és az elengedés addig tartott
mig megfordult a levegőben
aztán már megint kapaszkodott
megint készült utazott főzött verítékezett
mert az előadások megölik a ~~/vegetatív/~~ lidegeket
mondta és amivel haza jött nem volt nagyobb baj
mint bármely szokásos

csak most megvolt a jelentősége
mert azt mondta nem bírom tovább
ezzel összegezte egy pillanat alatt
azt a mocskot szennyet és köpetet
~~melyek /időről/~~ időre beszorítottak bennünket
és legalább annyira megalázó volt mint
a fíngot követő röhögések
~~melyeket~~ a sarkon sofőrök engedtek el

Mara ha rákezdett
úgy beszélt mint a színpadon
azzal a hangerővel
azzal az intenzitással
ilyenkor úgy éreztem magam mint a stúdióban
melynek akusztikáját
tönkretették a falmállások
vagy az állandó hangzavar
ilyenkor felteszek egy fejhallgatót
képzeltbeli melynek áramkörében
én vagyok
~~és~~ Marával szemben be tudom bizonyítani
hogy én vagyok
anélkül hogy megmozdítanám a számat

mely
mi
ő
haza
aron

ilyen
melyek
sokáig

trapez
melyben

a vegetatív

melyek időre

mint
melyeket

néha

ugyan
ilyenkor

ilyenkor
képzeltbeli(?)
én vagyok
és

ez minden

a falakra betűk vannak írva
és a betűk mondatokat tesznek össze
értelmetlen jelentésű szavakat
melyekből nem lesz mondat
vagy félmondat
csak kérdés lesz

mondatokká
állandó
örme
mondanád

tudod nehéz lemondani az életről
melyikről

melyikről

mintha programozva lenne ~~axxxkxxxxxx~~
a hülyeség ~~egy~~ lárad mindenfelől
~~ebben~~ a sokaságban nem érezzük
~~egymást~~
elvesztjük egymás tekintetét
és hideg lesz egymás számára ~~a testünk~~
a testünk

!
hgy
ebben
egymást

amikor a nevedet mondtam
olyan volt mint egy szerelmes szó
anélkül hogy eltúloznám a dolgot
a nevedet mondom magamban
s elmerülök benne
~~amit~~ mondtam
~~és~~ amit érzek

9 testünk

először

amit
és

Mara azt hiszi (mert) indulatait szabadjára engedi
csak neki vannak indulatai
~~g~~ nem veszi tudomásul hogy valaki
a plafont nézi és gyüri magában az indulatokat
~~melyek~~ jobban csörömpölnek mint egy játékautomata
vagy egy falra kent tányérsor
csak a lényeg a lényeg
hogy én indulatos vagyok nekem féltékenységem van
nekem szenvedéseim vannak
nekem egy örület az életem
ha nem fékezem magam

mert
S
és
uueyer

rajtam kívül nem szeret szenved ölel és hiányol senki semmit
csak a plafont nézi de nem tudni miért

először megpróbáltuk Mollyt kezelésbe venni
Molly Mara impresszáriója volt

volt
le

akit meghívtunk magunkhoz
ez már februárra esett

hogyan eljött

s leültettük az egyetlen (bőr) fotelba

s körülvettük amennyire egy embert csak lehet

s burkoltabbnál burkoltabb kérdésekkel ostromoltuk

és ő azt hiszem nem értette a kérdéseket

de azt mondta menjünk ha úgy érezzük

menni kell és mi úgy éreztük igen

is

igen
arré

Molly még maradt nálunk

kávézunk és fecsegtünk

arról hogy milyenek az esélyek

nem egy emigráns esélyei

csak egy emberé aki külföldön keresi

még a kenyerét és akire bárki bármikor

sámondhatja hogy külföldi

idegen tehát (a) nem közénk való

megtört állapot melyet kis kelet-európai

népek nem ismernek még kevésbé ezek

gyermekei akik belépnek a világba

mert kilépni nem tudnak

Mollyt örömmel engedték útnak

mert úgy éreztük mellettünk van

és amit egy budai lakáson a Krisztinában

elmondani lehet azt elmondott

és amit megkérdezni lehet

azt megkérdeztünk

és mi visszamaradtunk a kutyánkkal

hármában boldogan hogy

egy ember tud arról hogy

mi elmegyünk

és ez az ember nyilvánvaló nem áruló

és mellettünk lesz amíg a határt elérjük

vagy még utána is

meg
rá

a kintiben

hogy
hogy

a határt

közös gyerekeinket hentesek veszik ki méhedből
s senki nem tudja rólunk hogy együtt maszturbáltunk
közösen feküdtünk és együtt basztuk el az időt
ebből a semmit mondó reménytelenségből gyerekeink
is születtek nézz vissza s a véres lepedőt tedd rá
fenekedre talán a nyoma benne marad s talán
az emberek emlékezni fognak gyerekeinkre

Molly késő estig maradt
aztán levittük kutyánkat sétálni
ezeken a hosszú sétákon eszeltük ki
a menekülés részleteit
~~mert~~ otthon nem mertünk beszélni
s ha nagyon kellett mondani valamit
bekapcsoltuk a rádiót
mert nem akartuk hallani
tisztán a hangunkat
nem akartuk a viSSHangos beszédet
nem akartuk hogy titkunkat más is
~~megtudja~~ jóllehet Molly még így is ^{elég}
~~elég~~ nagy rizikó volt

mert

nyilvánvaló volt számunkra hogy
Marának lett volna két előadása
Linzben és ezekből annyi pénzt kapunk
hogy eljutunk Londonba ahol több előadásra
szerződése ~~volt~~ ami ~~/neki/~~ bátorságot jelentett
jelenre jövőre egyaránt
~~csak~~ a további nehézséggel hogy küzdünk meg
hogyléhet megmondani embereknek hogy elme gyünk
kinek lehet azt mondani hogy isten veled
vagy legalább viszontlátásra
ezek (mind) gyanús szavak
melyek (mind) magukkal rántják
~~az embert~~ ha sor kerül arra hogy valaki fecseg
valaki gyenge vagy valaki nem tud elengedni
annyira szeret

mag
nagy

hogy
lenne
volt
neki
csak

er szert

>> legnehezebb dolgunk anyámmal volt <<
aki hónapok óta akkor ~~(már)~~ beteg
s nem tudjuk meddig él
és mindenki a halálát várja
ugyanakkor az életben reménykedik
~~mert~~ cseppeket talál~~nak~~ fel
kristályokat köveket savakat lúgokat
~~fákat~~ fűveket mindezt
a rák ellen
verseket találok nála
melyekkel lapoknál próbálkozok
sokáig semmi válasz majd visszaxírnak
egyiktől reménytelen dolog
talán a prózát kellene
megpróbálnia

beteg

már

tudjuk

mert

fákat

egyiktől

megfigyelem magam írás közben
látom a ráncokat és repedéseket arcomon
néhányat kisimítok belőle
~~de~~ ugyanazzal a makacssággal marad minden
amivel nekiültem az írásnak
~~és~~ ugyanazzal az eredménytelenséggel múlnak el
kísérletek mint ~~ahogy~~
eredménytelen marad minden kísérlet
hogy visszatérjek önmagamba
kisimogassak ráncokat
elvegyek (egy) darab húst (a) mérlegről
melyen naponta mérem magam
s nehéznek találom

de

és

ahogy

úgy tűnt a határig ~~minden~~
minden rendbe(n) megy
egyszer kellett kiszállni
egy balra eső parkírozóban
akkor is inkább a pihenő miatt
a kutya esztelenül játszott
mi meg a dolgunkat végeztük
egyszerűen megpróbáltuk nem telerakni ~~a nadrágunkat~~
~~a nadrágot~~ a nadrágunkat

a határon

minden normálisan futott

az első furcsa dolog a határtól körülbelül tizenöt
kilométerre történt

ahol már éreztük a figyelő szemeket
a látcsöveket és a civilbe bujtatott
őröket akik helybelieknek látszottak
de ugyanúgy hozzátartoztak a személyzethez
mint a vámtisztviselők vagy az útlelevélvizsgálók

időközben a kutya ~~visszaszögni~~ vonjítani kezdett
ilyesmit csak akkor tett
ha valami ~~nagy~~ /baja volt

csinált
nagy

idegesen megálltunk s kiengedtem
szerencsétlen állat azonnal hányni kezdett
talán a mi idegességünk ragadt rá
vagy ő is tudta ~~talán~~ /hogy
mi történik

talán

később átcsapott egy másik csatornába
ahol csodálkozott hogy nincs hang
felerősítette a maximum ~~utáni állapot~~
utáni erősségre
és akkor se volt hang
nem tudta meddig kell erősíteni
hog y valami jöjjön

utáni állapot

arra végig nem gondolt
hog y a dolog természeténél fogva
csendes játékot fogott ki
akár a halál

mely
nagy

CSENDESEN FOGOTT KI RAJTA

~~minden~~

mikor a kutya tisztességesen kihányta magát
tisztára törölgettük
s neki indultunk az utolsó tizenöt kilométernek
~~mely~~ a leghosszabb szakasz volt ~~ezen~~
az úton

idegesítő hosszú várakozás
~~a vámvizsgálat~~ vizsgálat
gyakorlatilag annyi volt hogy
felesleges pénzeinket beváltatták ~~velünk~~
aztán tovább engedtek volna
de jött az útlelvizsgálat
láttni akarták papírjainkat
s láttni akarták Marát
~~akit~~ talán valamelyik katona felismerte
s (el)kezdődött a lélekölő viccelődés
hogy mikor jövünk haza
s meddig maradunk sít

~~XX~~
~~XX~~

a kutya valami csoda folytán
végig nyugodtan várakozott

az hogy egy fél konyha és egy fél lakószoba
nálunk volt bepréselve az autóba
az fel se tűnt ~~nekik~~
az normális
mert minden nyomorúlt ~~turista~~ így
utazik keletről nyugatra
északról délre
~~konzervek~~ gázpalackok ponyvák kenyerek
társaságában

könyveinket meg se nézték
s a halott kéziratokat
mely ott feküdt a kocsi alján
talán egy regény lesz belőle
talán néhány gépelt oldal
de évek jegyezgetései
őrületei
utcán parkokban villamosokon játszótereken

már csak (agy)sejtjeimben
vannak gondolatok
szavak nélkül

a

neki
mely
ezen

a vámvizsgálat
hogy
velünk
volna
vizsgálat
akit

végig

nekik
turista
konzervek

halom

játszó
tereken

szavak nélkül

megpróbálunk közömbös képet vágni
az mindenre jó

~~még~~ az ilyen drótkerítéses
~~és~~ aknazáras (határ)átkelésre is

a katona mégis odajött hozzánk
elkérte az útleveleket
az enyémet futólag megnézte
Mara képével egy darabig szemezgett
aztán megjegyezte hogy már látta st

ha nem itt ~~a vonaton~~

ha nem a vonaton

akkor egy pesti színházban

de biztosan látta

és most örül^(e) mert személyesen is megismerheti

mert személyesen is megismerheti

még
és

st
a vonaton

Mara művésznek tartja magát
s valószínűleg igaza van
velem szembe(n)különösen
mert számomra annyi a művészet
amennyit megvalósítok belőle
bár nincs éhség ~~fájdalom~~
vagy egyéb hiányérzetem

Mara tudta ezt

és úgy érezte magát mint egy kurva

akitől nemcsak örömet hanem szerelmet is kérnek

s nem tudom mit adott volna /~~még~~/ ~~azért~~

ha ez a gyerek most műfogsorával

fegyverével sapkájával eltűnt volna

~~de maradt~~

és megígértette Marával ha visszajön

küld neki egy színházjegyet

ide egyenesen a (határ)állomásra

az ő nevére mert várja sít

fájdalom

még azért

de maradt

nem akarom elveszteni a szerelmedet

~~mert~~ ~~XXXXXXXXXX~~ ha úgy nézem mint idegen

a mitesszereket az arcodon

a májfoltokat a karodon

valami ~~x~~rettenetes az egész

kiürülés ~~XXXXX~~eltetestelenedés (mert a testnek is megvannak

a funkciói)

mert a lélek

azt már darabokra vágtuk ~~XXXXXXXX~~

ebben a képzelt (hó)esésben

mert

kiürülés

(volna)